

kender sagens rette sammenhæng, og hvor man ingen muligheder har for at forsvare sig? Et sådant system er ikke værd at have tillid til, det er tværtimod værd at vise mistillid, og folk, der bliver dømt i sådan et system, har selvfølgelig ikke nogen grund til at nære tillid til sådan et system.

Om så vi kunne støtte alt det andet i det her forslag – hvad vi ikke kan, fordi vi er enige i nogle af de bemærkninger, der er kommet fra andre ordførere – så siger vi alene på grund af det punkt, jeg har taget op her til en lidt grundigere behandling, nej til forslaget.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg er helt enig med hr. Søren Søndergaard i hans betragtninger. Det er et meget hårdt asylsystem, vi har, og det er ikke, fordi Det Radikale Venstre ikke mener, at man skal følge loven, men man skal altså bare være opmærksom på, at der begås fejl.

Jeg tænker bl.a. på den libanesiske kvinde, som led under jorden i 10 år og bl.a. fik hjælp fra forskellige danskere, en kvinde, som var bange for at vende tilbage til sit hjemland, fordi hendes mand ville begå æresdrab på hende. Da hun så fik sin sag genoptaget, indrømmede de danske myndigheder, at man havde taget fejl, og hun fik lov til at blive. Man kan sige, at hvis kvinden i sådan en situation rent faktisk var vendt tilbage og ingen havde hjulpet hende, så var der stor sandsynlighed for, at hun i dag var død.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre hr. Søren Søndergaard: Hvad kunne man gøre for at styrke retspraksis omkring hele det her område, så vi minimerede muligheden for, at der blev begået sagsbehandlingsfejl, og at der blev lavet fejlvurderinger i det danske system?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første vil jeg lige sige med hensyn til den konkrete sag, at det jo også er derfor, vi er helt imod den del af forslaget her, der går ud på, at ansøgere, der er forsvundet, ikke kan få behandling deres ansøgning om humanitær opholdstilladelse. Det er med til at stadfæste, at systemet lukker sig omkring sig selv og så at sige bekræfter sine egne fejl. For selv hvis man har begået en fejl og den kunne løses med en humanitær opholdstilladelse, så vil man ikke gøre det.

Med hensyn til det andet har det jo været Enhedslistens politik længe, at vi skal have et reelt

uvildigt asylsystem. Det har vi jo ikke i dag. Vores forslag er, at vi skal have et uvildigt asylsystem, hvor asylansøgeren har en advokat fra første færd, altså ikke bare efter at sagen har været behandlet i Udlændingestyrelsen og går til Flygtningeævnet, men simpelt hen fra første færd.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Da det her jo er et meget omfattende lovforslag, kunne man ønske, at man havde fået forlænget taletid. Men det kunne man så have bedt om i tide, vil jeg sige.

Jeg har et par spørgsmål, som gør, at vi lige kan få belyst et par sager. Det ene er, at forslaget jo indebærer, at rigspolitiet skal have mulighed for at frihedsberøve eller anmelde udlændinge på tålt ophold, fordi de ikke har overholdt meldepligten. Når man så spørger rigspolitiet, siger de, at de ikke har haft et eneste eksempel på, at folk ikke har overholdt meldepligten. Hvad mener Enhedslisten om sådan et forslag?

Et andet forslag går på, at nu skal udlændinge på tålt ophold inden for 1 uge flytte til Sandholmlejren, hvis de får påbud om det. I dag er det sådan, at man har 2 uger til det. Hvad kan forklaringen være på, at Socialdemokratiet og regeringen synes, at det er så afgørende at forkorte disse 2 uger til 1 uge?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal ikke give mig ud i motiforskning. Jeg bliver bare nødt til at konstatere, at det desværre ikke er noget helt nyt. Under den tidligere regering indførte man en såkaldt madpakkeordning, og da vi spurgte til det her i Folketinget, fik vi at vide, at det var noget helt exceptionelt, og at det kun skulle bruges over for folk, der virkelig var hårde benægtede og overhovedet ikke ville medvirke til at få sager opklaret osv. Da der så blev lavet en undersøgelse efter ret kort tid, viste det sig, at madpakkeordningen stort set var noget, alle blev sat på.

Derfor vil vi opleve, at de ting, vi ser her, de redskaber, som gives her, vil blive brugt og vil ikke bare blive brugt i nogle enkelte tilfælde, men vil blive brugt mere generelt.

Med hensyn til spørgsmålet om at give pålæg om at flytte til Sandholmlejren inden for 1 uge, er fru Elsebeth Gerner Niensens gæt jo fuldstændig lige så godt som mit. Jeg vil sige, at jeg ikke